

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
(Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. и доп. бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13, 26, 58, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 10, 48, 55 и 77 от 2018 г.)

§ 1. Член 16 се отменя.

§ 2. В чл. 17 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 10:

„10. професионално обучение на органи за пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейностите по т. 3 и 6.“

2. Създават се ал. 9 - 11:

„(9) Изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

(10) Специфичните изисквания за експлоатация на специализираните техника и съоръжения по ал. 9 се определят с инструкция на министъра на вътрешните работи.

(11) Дейността по ал. 2, т. 10 се осъществява от Център за професионално обучение към ГДПБЗН, чието устройство и дейност се уреждат с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи.“

§ 3. В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 3 се отменя.

2. В ал. 1 точка 10 се изменя така:

„10. Националният институт по криминалистика (НИК)“.

3. Създава се т. 11:

„11. Институтът по психология.“

§ 4. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 3:

„3. Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“.

2. Досегашните т. 3 и 4 стават съответно т. 4 и 5.

§ 5. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ (ГДЖПТ) е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2, 6 - 9.“

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават ал. 6 и 7.

§ 6. В чл. 43а, ал. 3 думите „Европейската полицейска служба“ се заменят с „Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането“.

§ 7. Член 44 се изменя така:

„Чл. 44. (1) В ГДБОП, ГДНП, ГДГП, ГДЖПТ и областните дирекции на МВР могат да се създават специализирани звена за реагиране при критични ситуации в следствие на престъпна дейност и за участие в специални операции с висока степен на риск.

(2) Районите на действие на звената по ал. 1, създадени в областните дирекции на МВР, се определят с акта на Министерския съвет по чл. 42, ал. 1.

(3) Използването на звената за изпълнение на дейностите по ал. 1 се разрешава с писмена заповед на директора на съответната структура за всеки отделен случай.

(4) В неотложни случаи използването по ал. 3 може да бъде разпоредено устно. В тези случаи писмената заповед се издава не по-късно от 24 часа.

(5) При изпълнение на дейности, свързани със задачите по ал. 1, служителите използват специални защитни средства, гарантиращи тяхната лична безопасност и прикритие на самоличността им.

(6) Редът за осъществяване на дейностите по ал. 1 се определя с правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи.“

§ 8. В чл. 50, ал. 3 се създава изречение второ:

„В Медицинския институт на МВР може да се създават отдели, сектори и лаборатории.“

§ 9. Създава се чл. 50а:

„Чл. 50а. (1) Националният институт по криминалистика е структура на МВР, която:

1. осъществява експертно-криминалистична дейност, включваща откриване, фиксиране, изземване и оценка на веществени доказателства и следи, изготвяне на веществени доказателствени средства, изследване на веществени доказателства и веществени доказателствени средства и изготвяне на експертизи, включително в областта на цифровите и комуникационните технологии и участие в други действия по разследването в качеството на специалист-технически помощник по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. участва в извършването на огледи на местопроизшествия при тежки престъпления на територията на страната;

3. разработва и внедрява нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни достижения;

4. осъществява организационно-методическа дейност, като участва в организирането и провежда обучението на служителите, осъществяващи експертно-криминалистична дейност в МВР;

5. осъществява информационна дейност, като съвместно с дирекция „Комуникационни и информационни системи“ създава нови автоматизирани информационни системи, поддържа и актуализира Националната дактилоскопна система (АФИС) и автоматизираната система на Европейския съюз за идентификация по пръстови отпечатьци „ЕВРОДАК“, Националната ДНК база данни и Националната съдебно-балистична колекция;

6. осъществява международен обмен на данни.

(2) В Националният институт по криминалистика може да се създават отдели и сектори.

(3) Устройството и дейността на Националният институт по криминалистика се определят с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи.”

§ 10. Член 51 се изменя така:

„Чл. 51. (1) Институтът по психология е структура на МВР, която:

1. изготвя личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провежда криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност;
2. изготвя психологични и съдебно-психологични експертизи;
3. осъществява медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на гражданите;
4. извършва психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране;
5. извършва дейности по управление на стреса след критични инциденти;
6. осъществява специализирана психологична подготовка;
7. извършва организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания;
8. провежда индивидуални психодиагностични изследвания;
9. създава, адаптира и въвежда нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика.

(2) В Института по психология може да се създават отдели и сектори.

(3) Устройството и дейността на Института по психология се определят с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи.“

§ 11. Член 52 се изменя така:

„Чл. 52. (1) Медицинският институт на МВР, Националният институт по криминалистика и Институтът по психология се ръководят от директори, които:

1. осъществяват общото и непосредственото ръководство на институтите;
2. управляват човешките ресурси.

(2) Директорът на Медицинския институт на МВР представлява юридическото лице.

(3) При изпълнение на функциите си директорите на Медицинския институт на МВР, Националният институт по криминалистика и Института по психология могат да се подпомагат от заместник-директори, които изпълняват функции по управление, възложени им със заповед на директора.

(4) В изпълнение на функциите по ал. 1 и 2 директорите издават заповеди.“

§ 12. В чл. 57, ал. 1 след думите „Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ се поставя запетая и се добавя Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“, а след думите дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ запетаята и думите „Специализирания отряд за борба с тероризма“ се заличават.

§ 13. В чл. 60 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 навсякъде думите „научноизследователските и научно-приложните институти“ се заменят с „Медицинския институт на МВР, Националният институт по криминалистика и Института по психология“.

2. В ал. 2 думите „научноизследователските и научно-приложните институти“ се заменят с „Националният институт по криминалистика и Института по психология“.

§ 14. В чл. 77 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 3:

„3. чужденци, търсещи международна закрила, по отношение на които е издадено решение за настаняване в център от затворен тип по реда на Закона за убежището и бежанците;“;

б) досегашната т. 3 става т. 4.

2. В ал. 2 думите „т. 1 и 3“ се заменят с „т. 1, 3 и 4“.

§ 15. В чл. 106, т. 4 думите „Европейската полицейска служба“ се заменят с „Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането.“.

§ 16. В Глава пета, в наименованието на раздел II преди думата “Обмен“ се добавя „Опростен“.

§ 17. В чл. 110, ал. 3 след думата „тях“ се поставя запетая и се добавя „когато такава се изисква съгласно действащото българско законодателство“.

§ 18. В чл. 112 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в основния текст след думата „езици“ се поставя запетая, а думите „на Европейския съюз“ се заменят с „използвани от съответния канал за международно сътрудничество по чл. 114, ал. 1“;

б) в т. 1 след думата „налични“ се добавя „в запитваната държава членка“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Информация или данни могат да се предоставят по собствена инициатива, без получаване на искане, в обем, ограничен до относимото и необходимото за успешното предотвратяване, разкриване или разследване на престъпленията по чл. 36 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест.“.

§ 19. В чл. 113, ал. 1 навсякъде думите „от информационен фонд на МВР“ се заменят с „когато те са налични в информационните фондове на МВР или в други бази данни, директно достъпни за структурите на МВР“.

§ 20. В чл. 114 ал. 1 се изменя така:

„(1) Обменът на информация или данни се извършва при съблюдаване на установените правила за сигурност и защита на каналите за международно сътрудничество чрез:

1. Международната организация на криминалната полиция (Интерпол);

2. Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол);

3. задграничните представители на Министерството на вътрешните работи и офицерите за връзка на държави членки в Република България;

4. електронна поща, факс или всеки надлежно защитен начин, при който може да се установи автентичността на искането за предоставяне на информация или данни.“

§ 21. В чл. 115 след съкращението „МВР“ се добавя „или компетентния орган, предоставящ информацията или данните“.

§ 22. В чл. 116 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в него думата „иска“ се заменя с „поиска“, а след думата „относно“ се добавя „условията за“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Компетентният орган е длъжен да посочи условията за използването и последващата обработка на предоставената информация или данни.“

§ 23. В чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „раздел“ се добавя „компетентните органи могат чрез“, а думите „може да отправя“ се заменят с „да отправят“.

2. В ал. 2 думата „използва“ се заменя с „и компетентните органи използват“.

§ 24. В чл. 118 след съкращението „МВР“ се добавя „и на компетентните органи“.

§ 25. В чл. 142, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 2 се отменя.

2. В т. 3 думите „изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“.

3. Създават се т. 4 и 5:

„4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;

5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“

§ 26. В чл. 156, ал. 6 думите „един централен или местен ежедневник“ се заменят със „специализирана страница в интернет или портал за търсене на работа, както“.

§ 27. В чл. 157 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4, изречение първо след думата „решение“ се поставя запетая и се добавя „с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата“.

2. В ал. 5 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се ново изречение второ: „Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата.“;

б) досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 28. Създава се чл. 159а:

„Чл. 159а. (1) Лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

(2) Зависимостта от или злоупотребата с наркотични вещества или техни аналози се установяват по реда и условията на наредбите по чл. 155, ал. 1, т. 5 и чл. 203, ал. 3.“

§ 29. Член 160а се отменя.

§ 30. Член 163а се изменя така:

„Чл. 163а. (1) Недопускането до участие в конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяване на списъка с недопуснатите кандидати. Жалбата не спира конкурсната процедура. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата. Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол.

(2) Крайното класиране при провеждане на конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяването му. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата. Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол.“

§ 31. В чл. 167 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Държавните служители уведомяват министъра на вътрешните работи при кандидатстване за заемане на длъжности по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации в областта на защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред въз основа на договори, по които Република България е страна.“

2. В ал. 2 думата „три“ се заменя с „пет“.

§ 32. В чл. 170, ал. 3 думите „научноизследователските и научно-приложните институти на МВР“ се заменят с „Националния институт по криминалистика и Института по психология“.

§ 33. В чл. 174 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „общ характер“ се поставя запетая и се добавя „при установяване на зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози“.

2. В ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „както и от лицата по чл. 159а, ал. 1“.

3. В ал. 4 думите „по дисциплинарен ред“ се заменят с „по чл. 226, ал. 1, т. 8, 17 и 18“.

§ 34. Създава се чл. 179а:

„Чл. 179а. (1) Със заповедта по чл. 179, ал. 2 министърът на вътрешните работи определя и максималните размери на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 2.

(2) Определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 2 и съответната специфична служебна дейност, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определя със заповед на ръководителите на структури по чл. 37, както и на директорите на регионалните дирекции „Гранична полиция“ и на регионалните дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението“, а за ръководителите

на структури по чл. 37 - от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него лица.“.

§ 35. В чл. 181, ал. 1 след съкращението „МВР“ се добавя „по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3“.

§ 36. В чл. 182 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения полицейски органи и органи за пожарна безопасност и защита на населението, изпаднали в тежко материално положение, се подпомагат с парични средства. Условието и редът за предоставянето на сумите се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а размерът им - с негова заповед.“.

2. В ал. 2 след думите „на МВР“ се добавя „по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3“.

§ 37. Създава се чл. 184а:

„Чл. 184а. Средствата за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които е образувано наказателно производство във връзка с упражняването на техните правомощия, извън случаите когато е назначен служебен защитник, могат да се заплащат от бюджета на МВР, след сключване на споразумение, в размер, не по-голям от определения по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.“.

§ 38. В чл. 185, ал. 1 думите „в МВР“ се заменят с „по чл. 142, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3“.

§ 39. Създава се чл. 186а:

„Чл. 186а. Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3 имат право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР и да ползват почивните бази на МВР.“.

§ 40. В чл. 189, ал. 1 точка 6 се изменя така:

„б. неплатен отпуск - за първоначалния срок на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации - не по-дълъг от една година;“.

§ 41. В чл. 191 думите „на МВР“ се заменят с „по чл. 142, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3“.

§ 42. В чл. 203 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 15 думите „наркотично вещество“ се заменят с „наркотични вещества или техните анализи“.

2. В ал. 3 след думите „наркотични вещества“ се добавя „или техните анализи“.

§ 43. В чл. 214, ал. 1, т. 4 думите „наркотично вещество“ се заменят с „наркотични вещества или техните анализи“, а след думите „с наркотични вещества“ се добавя „или техните анализи“.

§ 44. В чл. 226 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създават т. 17 и 18:

„17. при установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози;

18. при отказ да бъде:

а) изследван за злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози по реда и условията на наредбата по чл. 203, ал. 3;

б) освидетелстван за зависимост от наркотични вещества или техни аналози съгласно наредбата по чл. 155, ал. 1, т. 5.“

2. В ал. 3 след думите „по ал. 1, т. 3“ се добавя „и 17“.

§ 45. В чл. 228 се създава ал. 3:

„(3) Заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 226, ал. 1, т. 2, 4 и 13 не се издава, ако в 7-дневен срок от подаване на искането, служителят подаде заявление за оттеглянето му.“

§ 46. В чл. 233, ал. 1 думите „ал. 1 и 3“ се заменят с „ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3“.

§ 47. В чл. 257 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 2000 лв.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 48. Член 260 се изменя така:

„Чл. 260 (1) Който не изпълни или допусне неизпълнение на писмените разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 и заповедите по чл. 255, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

(2) За неизпълнение на писмените разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 и заповедите по чл. 255, на юридически лица или еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.“

§ 49. Член 265 се изменя така:

„Чл. 265. (1) Ръководителите на държавни органи, организации и юридически лица, които не са изпълнили или са допуснали неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон или в подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и гражданите, които не са изпълнили такива задължения, се наказват с глоба от 200 до 2000 лв.

(2) За неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон или в подзаконовите нормативни актове по прилагането му, на юридически лица или еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) За маловажно нарушение по ал. 1 и 2 органите на МВР налагат глоба в размер от 50 до 100 лв., съответно имуществена санкция в размер от 100 до 250 лв“

§ 50. В § 1, т. 26а от Допълнителните разпоредби думите „експертно-криминалистическа“ се заменят с „експертно-криминалистична“, а думите „откриване или обезвреждане на взривни вещества“ се заменят с „откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества“.

§ 51. В § 2 от Допълнителните разпоредби, точка 3 се изменя така:

„3. издаване на сертификат, становище и друг документ във връзка с дейността по осъществяване на държавен противопожарен контрол, или решение за отказ за издаването им;“

§ 52. В Преходните и заключителни разпоредби § 24 се отменя.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 53. (1) Създадената с този закон Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ е правопреемник на активите, пасивите, правата, задълженията и архивния фонд на Специализирания отряд за борба с тероризма и на Главна дирекция „Национална полиция“, свързани с дейността на или ползвани от дирекция „Жандармерия“.

(2) Процесуалното представителство по всячки спорове на Специализирания отряд за борба с тероризма и на Главна дирекция „Национална полиция“, свързани с дейността на дирекция „Жандармерия“ се осъществява от директора на Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“.

§ 54. (1) С влизането в сила на този закон заварените служебни правоотношения на държавните служители в Специализирания отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия“ на Главна дирекция „Национална полиция“ по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи се преобразуват в служебни правоотношения на държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“.

(2) С влизането в сила на този закон заварените служебни и трудови правоотношения на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Специализирания отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия“ на Главна дирекция „Национална полиция“ се уреждат съгласно чл. 87а от Закона за държавния служител и чл. 123 от Кодекса на труда, като служебни и трудови правоотношения в Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“.

§ 55. (1) Считано от датата на влизане в сила на този закон, служебните правоотношения на държавните служители в Научноизследователския институт по криминалистика, които осъществяват дейности по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за Министерството на вътрешните работи в Националния институт по криминалистика, ако служителите отговорят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1 - 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, и ако към датата на влизане в сила на закона не са навършили 60 години.

(2) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за Министерството на вътрешните работи с щата на Националния институт по криминалистика, без да подписват акт за встъпване в длъжност, след подписване на клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и подаване на декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(3) Прекратяват се служебните правоотношения на държавните служители в Научноизследователския институт по криминалистика, които осъществяват дейности по чл.

50а, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, но не отговарят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подписват клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подадат декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи или към датата на влизане в сила на закона са навършили 60 години.

(4) Преобразуването по ал. 1 се извършва без да тече срок за изпитване, освен за служителите, които са в срок за изпитване, като за тях изтеклият към преобразуването срок се зачита.

(5) При преобразуването по ал. 1 се запазва присъдения ранг по Закона за държавния служител.

(6) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(7) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя основна заплата, съгласно наредбата по чл. 177, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(8) В служебните книжки на служителите по ал. 1 се вписва датата и основанието за преобразуването на служебното правоотношение и продължителността на времето, което се признава за служебен стаж.

(9) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, придобити по Закона за държавния служител, пропорционално към датата на влизане на този закон в сила, се запазват и могат да се използват в сроковете по чл. 59а от Закона за държавния служител.

(10) Образованите и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна отговорност от държавните служители се прекратяват.

(11) Правоотношения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Научноизследователския институт по криминалистика, извън посочените в ал. 1, се запазват съответно като служебни правоотношения по Закона за държавния служител и трудови правоотношения в Националния институт по криминалистика.

§ 56. (1) Считано от деня на влизане в сила на този закон, служебните правоотношения на държавните служители в Института по психология, които заемат длъжности по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и осъществяват дейности по чл. 51, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за Министерството на вътрешните работи в Института по психология, ако служителите отговорят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, и ако към датата на влизане в сила на закона не са навършили 60 години.

(2) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за Министерството на вътрешните работи с щата на Института по психология, без да подписват акт за встъпване в длъжност, след подписване на клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и подаване на декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(3) Прекратяват се служебните правоотношения на държавните служители в Института по психология, които осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, но не отговарят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за

Министерството на вътрешните работи, не подпишат клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подадат декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи или към датата на влизане в сила на закона са навършили 60.

(4) Преобразуването по ал. 1 се извършва без да тече срок за изпитване, освен за служителите, които са в срок за изпитване, като за тях изтеклият към преобразуването срок се зачита.

(5) При преобразуването по ал. 1 се запазва присъдения ранг по Закона за държавния служител.

(6) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(7) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя основна заплата, съгласно наредбата по чл. 177, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(8) В служебните книжки на служителите по ал. 1 се вписва датата и основанието за преобразуването на служебното правоотношение и продължителността на времето, което се признава за служебен стаж.

(9) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, придобити по Закона за държавния служител, пропорционално към датата на влизане на този закон в сила, се запазват и могат да се използват в сроковете по чл. 59а от Закона за държавния служител.

(10) Образованите и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна отговорност от държавните служители се прекратяват.

(11) Правоотношения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Института по психология, извън посочените в ал. 1, се запазват съответно като служебни правоотношения по Закона за държавния служител и трудови правоотношения в Института по психология.

§ 57. (1) Служебните правоотношения на държавните служители в дирекция „Инспекторат“ на Министерството на вътрешните работи, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от Министерството на вътрешните работи, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за държавния служител, считано от датата на влизане в сила на този закон.

(2) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(3) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за държавния служител, с щата на дирекция „Инспекторат“ на Министерството на вътрешните работи.

(4) Служителите по ал. 1, които към датата на влизане в сила на този закон са временно преназначени на друга длъжност по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи, се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за държавния служител, с щата на дирекция „Инспекторат“ на Министерството на вътрешните работи.

(5) На служителите по ал. 1 се присъжда определеният в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят не притежава по-висок ранг.

(6) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя индивидуална основна заплата, не по-ниска от определеното към датата на влизане в сила на този закон

възнаграждение, определено по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и включващо заплата за длъжност, допълнително възнаграждение за прослужено време и за научна степен и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(7) За служителите по ал. 1 разпоредбите на чл. 8, 10, 14 и 35б от Закона за държавния служител не се прилагат.

(8) Преобразуването по ал. 1 се извършва без срок за изпитване, освен за служителите, които са със срок за изпитване. В тези случаи изтеклият до назначаването срок за изпитване се зачита.

(9) Стажът на служителите по ал. 1, придобит по Закона за Министерството на вътрешните работи, се зачита за служебен стаж при един и същ орган по назначаване и за работа в същата администрация по смисъла на Закона за държавния служител, с изключение на чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител.

(10) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, пропорционално към датата на влизане на този закон в сила, се запазват и могат да се използват.

(11) Оценка на служителите по ал. 1, получена съгласно наредбата по чл. 178, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи се отчитат в бъдеще при повишаване в ранг, при конкурентен подбор и при увеличаване на заплата.

§ 58. (1) При прекратяване, независимо от основанието, на служебните правоотношения на служителите по § 57 се изплаща обезщетение в размер на толкова месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20, и по чл. 234, ал. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(2) При прекратяване, независимо от основанието, на служебните правоотношения на служителите по § 57 се изплаща обезщетение за неизползваните към момента на прекратяване отпуски по § 57, ал. 10, определено въз основа на размера на основната заплата по смисъла на Закона за държавния служител към момента на прекратяване на служебното или трудовото правоотношение.

(3) Размерът на обезщетението по ал. 1 се определя въз основа на прослужените към датата на влизане в сила на този закон години по смисъла на чл. 235 от Закона за Министерството на вътрешните работи и месечната основна заплата към момента на прекратяване на служебното правоотношение.

(4) При смърт на служител по § 57 обезщетенията по ал. 1 и 2 се изплащат на преживелия съпруг, децата и родителите.

§ 59. Когато при прекратяване на служебното правоотношение на лицата по § 57 се дължи обезщетение по чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител, то се изплаща заедно с обезщетението по § 58, като общият им размер не може да надвишава 20 основни заплати. В случаите, когато е налице превишение над 20 основни заплати, се намалява обезщетението по чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител.

§ 60. (1) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна или имуществена отговорност от служителите по § 57 се прекратяват.

(2) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства по отмяна на заповеди за налагане на дисциплинарни наказания или за прекратяване на служебни правоотношения се довършват по досегашния ред.

§ 61. Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства пред административен орган по издаване или отмяна на индивидуални административни актове по Закона за Министерството на вътрешните работи по отношение на служителите по § 58 се прекратяват, с изключение на такива, свързани с подпомагане при тежко материално положение или определяне и изплащане на обезщетение за телесна повреда, претърпяна при или по повод изпълнение на служебни задължения, които се довършват по досегашния ред.

§ 62. (1) В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет приема необходимите изменения в съответните нормативни актове;

2. министърът на вътрешните работи издава необходимите изменения и допълнения в съответните нормативни актове.

(2) Издадените подзаконовни нормативни актове до влизането в сила на този закон се прилагат до издаването на съответните нови актове, доколкото не му противоречат.

(3) В срок 3 месеца от влизането в сила на този закон се издават:

1. Правилник за устройството и дейността на Националния институт по криминалистика;

2. Правилник за устройството и дейността на Института по психология.

§ 63. В Закона за защита на класифицираната информация (Обн. ДВ бр. 45 от 2002 г., попр. бр. 5 от 2003 г., изм. и доп. бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр.17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г. бр.36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр.16 и 88 от 2010 г., бр.23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр.14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28, 49, 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби след думите „Главна дирекция „Национална полиция“ се поставя запетая и се добавя Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“.

2. В § 2а от Допълнителните разпоредби думите „на Специализирания отряд за борба с тероризма“ и запетаята след тях се заличават, а думите „на научноизследователските и научно-приложните институти“ се заменят с „на Националния институт по криминалистика и Института по психология“.

3. В приложение № 1 към чл. 25 в раздел II „Информация, свързана с външната политика и вътрешната сигурност на страната“:

а) в т. 7 след думите „обществен ред“ запетаята и думите „от Специализирания отряд за борба с тероризма на Министерството на вътрешните работи“ се заличават.

б) точка 9а се изменя така:

9а. организационна и щатна структура на Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ в частта относно звената за осъществяване на противодействие на тероризма, планове, доклади, отчети и други документи, съдържащи информация, свързана с осъществяване на дейността на тези звена, както и данни за самоличността на техните служители при упражняване на правомощията им по чл. 89, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

§ 64. В Закона за българските лични документи (обн. ДВ бр. 93 от 1998 г., изм. и доп. бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и

63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) На българските граждани, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), се издава временна карта за самоличност.“

б) досегашната ал. 2 става ал. 3;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в края на изречението думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1 - 3.“

2. В Глава първа, раздел II се създава чл. 15а:

„Чл. 15а. (1) Български гражданин, спрямо когото е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от НПК, е длъжен в срок до три работни дни от постановяване на отнемането да предаде документите си по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 на компетентните структури на МВР.

(2) Предадените документи по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 се изпращат на органа, който ги е издал. Условието и редът за съхранението им се уреждат с инструкция на съответния орган по чл. 1, ал. 2.“

3. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 6:

„(6) В случаите на ал. 5, т. 1 и 2 заявителят се представлява от лице, упълномощено с нотариално заверено изрично пълномощно.“;

б) досегашната ал. 6 става ал. 7.

4. В чл. 24, в края на изречението се добавя „или временна карта за самоличност“.

5. В чл. 32, ал. 1 се създава т. 7:

„7. спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от НПК и не са я предали в срока по чл. 15а.“

6. В Глава втора, след чл. 32 се създава Раздел IV „Временна карта за самоличност“ с чл. 32а-32г:

„Раздел IV

Временна карта за самоличност

Чл. 32а. (1) Временна карта за самоличност се издава със срок на валидност, съответстващ на срока на валидност на личната карта, която се отнема.

(2) В случаите, когато лицето няма издадена лична карта, личната му карта е с изтекъл срок на валидност или до изтичане на валидността ѝ остават две години, временната карта за самоличност се издава със срок на валидност две години.

Чл. 32б. (1) Временна карта за самоличност се издава от компетентните структури на МВР по местонахождението на съда, постановил отнемането, в срок до осем работни часа от подаване на заявлението.

(2) В случаите, когато временната карта за самоличност е с изтекъл срок, повредена, унищожена, изгубена или открадната, лицето е длъжно в срок до три работни дни да подаде заявление за издаване на нова.

(3) При промяна на имената, единния граждански номер, гражданството, настъпили съществени и трайни изменения на образа, както и при промяна на постоянния адрес, лицето е

длъжно да подаде заявление за издаване на нова временна карта за самоличност в срок до тридесет дни.

(4) При издаване на нова временна карта за самоличност, предишната се предава на органа, който я е издал.

Чл. 32в. (1) Временна карта за самоличност се издава служебно.

(2) В случаите на невъзможност за служебно издаване поради липса на някои от необходимите биометрични данни или от първоначалното снемане на биометричните данни са изминали повече от 59 месеца, при издаване на временна карта за самоличност се спазва редът на чл. 31а.

Чл. 32г. (1) Обявява се за невалидна временна карта за самоличност на лица:

1. спрямо които е отменено постановеното отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от НПК или е отпаднало основанието за използването ѝ;

2. заявили, че временната карта за самоличност е изгубена, открадната или унищожена;

3. чиято временна карта за самоличност е с изтекъл срок на валидност;

4. които имат промяна в личните данни;

5. променили постоянния си адрес;

6. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал временната карта за самоличност.“.

7. Създава се чл. 49а:

„Чл. 49а. Обявяват се за невалидни паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти, военните карти за самоличност на лица, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.“.

8. В чл. 74 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се нова т. 4:

„4. постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.“;

б) Досегашната т. 4 става т. 5.

9. Създава се чл. 74а:

„Чл. 74а. (1) Временно се отнемат паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти, военните карти за самоличност на лицата, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Отнетите документи се съхраняват от органа, който ги е издал. При отпадане на основанието за тяхното отнемане, същите се връщат на лицата по ал. 1.“.

10. Параграф 4 от преходните и заключителни разпоредби се изменя така:

„§ 4. Образците на заявленията за издаване на български лични документи се утвърждават от Министерския съвет.“.

11. В § 23 от преходните и заключителни разпоредби след думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се поставя запетая и се добавя „на министъра на отбраната“.

§ 65. В Закона за защита при бедствия (Обн. ДВ., бр. 102 от 2006 г.; изм. бр. 41 и 113 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г., бр. 35, 74 и 93 от 2009 г., бр. 61, 88 и 98 от 2010 г., бр. 8, 11, 39 и 80 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 81 от 2015 г., бр. 51, 81 и 97 от

2016 г., бр. 13 и 97 от 2017 г. и бр. 77 от 2018 г.), в чл. 6, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. 14:
„14. събиране, съхраняване и споделяне на данни за щетите и загубите от бедствия.“;
2. В ал. 2 думите „ал. 1, т. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1, т. 1, 2 и 14“.

§ 66. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г., бр. 13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г., бр. 21, 28, 55 и 108 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 237:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец - строител на строеж, неизпълнил задължение по чл. 163, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 169, ал. 1, т. 2 - в размер от 5000 до 30 000 лв.“.

б) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 1 и ал. 2“ се заменят с „ал. 1, 2 и 3“.

2. В края на чл. 239, ал. 2 се добавя „За административни нарушения, установени преди въвеждането в експлоатация на строежа, административнонаказателното производство може да бъде образувано и преди деня на издаване на разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа“.

§ 67. Законът влиза в сила 3 месеца след обнародването му в „Държавен вестник“.